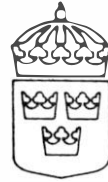

Motion till riksdagen

1988/89:L723

av Lars Werner m.fl. (vpk)

Obligatorisk kommunal konsumentvägledning

Mot.
1988/89
L723-732

Många kommuner har insett vikten av kommunal konsumentvägledning. Enligt uppgifter från konsumentverket finns idag konsumentvägledning i någon form i 268 kommuner. Men skillnaderna är mycket stora från kommun till kommun. I några är konsumentvägledningen väl utbyggd med kunniga och välutbildade informatörer. Den är lättillgänglig och med öppettider som passar konsumenterna. I andra kommuner däremot kan "konsumentvägledningen" bestå i att en redan hårt belastad socialsekreterare fått som extra arbetsuppgift att också fungera som konsumentvägledare. I några kommuner, slutligen, finns överhuvudtaget ingen kommunal konsumentvägledning.

Att det kan vara så olika mellan olika kommuner beror på att konsumentpolitik inte är någon obligatorisk uppgift för kommunerna.

Vpk föreslår därför att kommunallagen ändras så att det blir obligatoriskt för varje kommun att inrätta tjänst/er som konsumentvägledare. Uppgifterna ska vara att tillhandahålla vägledning åt enskilda konsumenter, allmäninformation i konsumentfrågor samt kontroll och uppföljning av hur konsument- och marknadsföringslagar efterlevs av näringsidkare i kommunen.

Dagens varu- och tjänstemarknad är ytterligt komplicerad för konsumenten. Det krävs både tid och specialkunskaper för att kunna orientera sig och fatta beslut. Vi är många som varken har kunskapen, tiden eller praktiska möjligheter att göra detta. Lagar och bestämmelser tar tillvara konsumenternas intressen.

Det är dock ofta som den enskilde konsumenten inte har kännedom om vilken rätt han/hon verkligen har. Något som ytterligare försvårar för konsumenten är en – sett ur producenternas och detaljhandelns synvinkel – professionell och allt effektivare marknadsföring av varor och tjänster. Enorma summor läggs ner i reklam i syfte att få oss att köpa mer och ofta luras vi att köpa "grisen i säcken". Konsumenterna får betala slaget om marknadsandelarna!

För att den enskilde konsumenten ska ha någon möjlighet att hävda sig och sina intressen i denna snåriga och svåröverskådliga djungel som "de fria marknadskrafterna" har skapat krävs att han/hon har lokal konsumentvägledning att tillgå när så behövs.

Den ska vara lättillgänglig, ligga "mitt i byn" och vara bemannad med kunniga och välutbildade konsumentvägledare som kan bistå med hjälp med alltifrån köp av symaskin till att lägga upp en hushållsbudget.

Samarbete med socialtjänsten ska vara möjlig ex.vis i de fall någon behöver hjälp att komma ur en karusell av kontokortskulder. Konsumentvägledarna ska också ha till uppgift att samla in underlag till konsumentverket för bedömning av hur konsumentlagar och marknadsföringslagar efterlevs. De ska också ge allmäninformation till kommuninvånarna i konsumentfrågor.

Mot. 1988/89
L723

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär lagförslag om obligatorisk kommunal konsumentvägledning.

Stockholm den 24 januari 1989

Lars Werner (vpk)

Bertil Måbrink (vpk)

Lars-Ove Hagberg (vpk)

Margó Ingvardsson (vpk)

Elisabeth Persson (vpk)

Berith Eriksson (vpk)

Bo Hammar (vpk)

Hans Petersson (vpk)